

ptum, & diffusum, pro rei veritate nescimus. Probrī loco nequit esse, quum in bonam possit accipi partem, & in malam; & ulterius lateat cuique, quam ob causam, an laudis, an contumeliæ fuerit a principio usurpatum.

Quæ autem de Brutianis asserit Calepinus, eadem sunt, ac profus immutata, cum illis, quæ Festus Pompejus enarravit. Iisdem proinde rationibus refelluntur, quibus Pompeji dicta confutavimus. Quibus etiam occurritur aliis Calepini verbis, quæ in auctiori exemplari reperiuntur; scilicet ad verbum *Brutii*, post illa, *ubi Consentia est*, additur: *Quæ fuit eorum metropolis, quam Regionem prius Ausones habitabant. Hi multo post tempore, & ab Hannibale, & a Romanis, propter eorum perfidiam, plane deleti fuere, sine dignitate, sine honore, ad servilia opera semper coacti. Quam veri speciem præferant hæc verba, non solum quæ huc usque scripsimus, ostendunt manifeste; verum quoque demonstrabunt evidentius, quæ mox scribemus. Interim Scriptores alios percurramus.*

A Pitisco recensentur, qui sequuntur; Alexander ab Alexandro, gen. dier. 6. 22. Sigonius de antiq. jur. Civ. Roman. 11. 15. Polletus For. Roman. 5. 13. Rhodiginus ant. lect. 25. 19. Crinitus hon. disc. 11. 7. Popm. de Oper. Serv. p. 10. Oizel. in Gell. noct. attic. 10. 3. Borrich. ant. urb. fac. c. 11. §. 4. Et præter hosce habemus Josephum Laurentium Lucensem, in sua Amalthea Onomastica, ad verbum *Brutiarum*, ubi hæc scribit: *Brutiarum coacti servitia agere, Brutiani, Lorarii, Ministri Romanorum in Provinciis.*

Verum quia hi omnes excribunt, non scribunt; ideo esset actum agere, si illos denuo confutare vellemus, post semel & iterum confutatos eos, a quibus excri-